

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

СПЕЦИФІКА АСИМІЛЯЦІЇ ПРИГОЛОСНИХ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Кор 27-21

Факультету східної і слов'янської філології

Денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та

Літератури (переклад включно)

Перша – корейська

Драновської Соломії Петрівни

Науковий керівник:

Орос Руслана Олегівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. АСИМІЛЯЦІЯ ЯК РОЗДІЛ ФОНОЛОГІЇ.....	6
1.1. Поняття фонології та фонетики в мовознавстві	6
1.2. Асиміляція як фонологічне явище	10
Висновки до розділу 1.....	12
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ АСИМІЛЯЦІЇ ПРИГОЛОСНИХ В КОРЕЙСЬКІЙ	
МОВІ.....	14
2.1. Загальні риси корейської асиміляції	14
2.2. Назалізація (비음화)	16
2.3. Палаталізація (구개음화).....	18
2.4. Латералізація (유음화)	21
Висновки до розділу 2.....	22
ВИСНОВКИ	24
초록	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	32

ВСТУП

Дану курсову роботу було присвячено вивченню асиміляції приголосних в корейській мові. Асиміляція, являється невід'ємною частиною у вивченні будь-якої мови світу.

Робота здійснена за допомогою досліджень таких корейських науковців, лінгвістів як: Лі Гі Мун, Кім Йонг Шін, Анг Сон Чоль, Лі Бон Гин, Те Хонг Чо, та інших.

Перед вивченням вибраного мовного явища, є необхідність в ознайомленні з фонетикою та фонологією, адже, як наукою, фонетикою почали цікавитись аж з античного часу, звісно, систематизація відбувалась протягом століть. Але перші значні досягнення відбувались у 18-19 століттях, вже тоді почали формуватись фонетичні системи та методи вивчення фонем, відомі дослідники, які цікавились фонетикою були Жан-П'єр Руссело, Потебня Олександр Опанасович та інші. Фонологія, розвивалась паралельно з фонетикою, хоча, як окрема газуль в лінгвістиці розпочинає свій шлях з 19 століття. Фердинанд де Соссюр, який вніс вагомий внесок у розвиток фонології, зазначив, що явна відмінність з фонетикою, це те, що фонетика, все-таки більше акцентує на артикуляційних та акустичних аспектах, тоді як фонологія приділяє увагу на відносини звуків мови з погляду на їхнє функціонування у певній мові.

Щодо асиміляції, як предмет фонології детально почала розглядатись ще у 19 столітті.

Асиміляція (лат. *assimilatio* "уподібнення") – уподібнення приголосного звука до сусіднього приголосного. Асиміляція може бути: повною (прогресивною), коли наступний приголосний уподібнюється до попереднього та (регресивною), якщо попередній приголосний уподібнюється до наступного і (неповною), якщо уподібнюється лише місце чи спосіб артикуляції (Звонська, Корольова, & Лазер-Паньків, 2017, с. 51).

Загальновідомо, що хороше вивчення та розуміння структури фонетики корейської мови, ми не можемо уявити без досягнення процесу асиміляції, а саме правильної вимови різних фонем, та їх міжзвукову комбінацію, яка доволі часто зустрічається в даній мові. Особливо у наші дні, коли наростає очевидна популярність вивчення корейської мови, що має своє розповсюдження на людей з усього світу в тому числі на лінгвістів, вчителів, перекладачів, журналістів і очевидно на просто зацікавлених корейською культурою осіб.

Актуальність даної роботи полягає у важливості вивчення асимілювання фонем при вимові, для іноземців, які пристосовані до фонетичних особливостей рідної мови, та вичерпному усвідомленні як функціонує орфоепія у корейській.

Кожен хто вчить корейську мову, має необхідність разом з алфавітом вивчати і правильну вимову фонем. Адже у багатьох людей є своя артикуляція, акцент чи навіть діалект, який повною мірою позначається на вимові, адже як відомо, в Кореї налічується сім діалектів, звідси, на початкових етапах, у студентів можливо будуть виникати певні проблеми, якщо вони не розпочали детальне вивчення явища асиміляції.

Мета дослідження полягає у тому щоб визначити та проаналізувати особливості функціонування ознак асиміляції приголосних в корейській мові, та розглянути найтипівіші варіанти асиміляції, а саме три основних типи асиміляції: назалізація, латералізація, палаталізація.

Для досягнення даної мети варто розглянути та вирішити наступні **завдання**:

- 1) Розглянути поняття фонетики та фонології в мовознавстві;
- 2) Дослідити асиміляцію, як фонологічне явище;
- 3) Визначити загальні риси асимілювання корейської мови;
- 4) Проаналізувати основні типи асиміляції приголосних в корейській мові;

Об'єктом дослідження слугує фонологія корейської мови.

Предметом дослідження являється фонологічний аналіз на основі назалізації, латералізації та палаталізації приголосних в корейській мові.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети та розв'язанню поставлених завдань було передбачено застосування теоретичних загальновідомих методів, а саме описовий метод; використаний при описі основних типів асиміляції приголосних букв в корейській мові, фонологічний аналіз; застосований при розгляданні латералізації, палаталізації та назалізації.

Згідно з великою популярністю вивчення корейської мови **наукова новизна** даної курсової роботи полягає у детальному розгляді одного із важливих аспектів у першопочатковому ознайомленні з корейською мовою після алфавіту, правильною вимовою звуків – асиміляцією.

Структура роботи. Робота складається з 33 сторінок: вступу, двох розділів, висновків, анотації, списку використаних 27 джерел.

РОЗДІЛ 1

АСИМІЛЯЦІЯ ЯК РОЗДІЛ ФОНОЛОГІЇ

1.1. Поняття фонології та фонетики в мовознавстві

Кожна мова у світі, має свої унікальні фонетичні та фонологічні особливості, без вивчення, яких ми б не змогли розрізнити слова на слух та вести діалог. Разом із цим у всіх мовах світу налічуються своєрідні голосні та приголосні букви, ритм говоріння тощо. Окрім цього, фонологія не тільки допомагає у розумінні ритму та тону розмови, а й також має в собі відображення історичних, культурних відмінностей через використання певних специфічних звуків чи особливостей артикуляції. Потрібно також пам'ятати, що фонетика має вплив і на граматичні особливості, тим самим впливаючи на їхню вимову та подальше розуміння у живому спілкуванні. Тому, для того, щоб краще розуміти розмовні особливості тієї чи іншої мови, дуже важливо вивчати особливості фонетики та фонології.

Фонетика (грец. φωνητικός — звуковий) - це розділ мовознавства, який вивчає звуковий склад мови - способи утворення звуків та їхні акустичні властивості. Також фонетика - це звукова будова мови як єдність її фізіологічного (робота мовних органів), акустичного та значеннєвого аспектів (Звонська, Корольова, & Лазер-Паньків, 2017, с. 522).

Вчені ще здавна цікавились фонетикою як наукою, до них належить французький священник і мовознавець Жан-П'єр Руссело, його вважають засновником фонетики, як в теорії так і на практиці, український видатний мовознавець Потебня Олександр Опанасович також займався вивченням мови та як вона впливає на наше мислення. Щодо корейської фонетики, сучасним вивченням займався Лі Хо Янг, та він зазначив, що довжини звуку голосних букв у живому спілкуванні немає (Ahn, Sang-Choel, 1998).

Поява корейської мови досі проходить через низку дискусій, окрім цього, корейській півострів протягом років зазнавав впливу від інших сусідніх країн, позначилось це на історії, соціальному житті, політичному, і звісно на розвитку мови. Можна підкреслити, що основним періодом зміни корейської мови припадав на японську окупацію до 1945 року. У цей період японська влада запровадила достатньо змін у використанні мови, які і позначились на фонетиці корейської, адже навіть у школах наказували вивчати корейську з використанням японської фонетики (Ahn, Sang-Choel, 1998). Після визволення від окупації, корейська влада прийняла рішення реформ, де були зміни щодо алфавіту, який краще відображає фонетичні зміни.

Фонологія (від грец. φωνή — звук, голос і λόγος — слово, вчення) - 1) розділ мовознавства, що вивчає звуки з погляду їх функціонування у мові - як фонemi; 2) фонологічний. рівень мовної структури. Термін виник на початку 20 ст., хоча фонологічні. дослідження здійснювалися уже в останні десятиліття 19 ст. (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 765).

Як було зазначено вище, вивчення звуків мови є одним із важливих концептів у розумінні обраної мови. У живому спілкуванні вимовляється набагато більше звуків, ніж ми можемо це собі уявити, їх називають фонемами. Поняття фонemi обґрунтував І. О. Бодуен де Куртене. Він першим помітив, що будь-який конкретний звук є нетривалим, миттєвим, але люди якимось чином зберігають його в пам'яті. Образ звука в пам'яті людини він назвав фонемою (Кочерган, 2005, с. 221)

Ці фонemi об'єднуються в слова або в цілі великі речення. Вважають, що поняття «фонема» з'явилося у 1873 році у Франції, та першим хто ввів це поняття був А. Дюфріш-Деженетт.

Отже, фонема - найменша одиниця звукової системи мови, яка служить для розпізнавання та розрізнення значущих частин - морфем, у склад яких вона входить як мінімальний сегментний компонент, а через них - для розпізнавання та розрізнення слів (Словopedia).

Звісно, у корейській мові також присутні фонemi, і слова відрізняються згідно від їхнього звучання, корейські фонemi складаються з голосних та приголосних

фонем, 한글 [хангиль] налічує 40 фонем, та одну нескладову фонему – ㅇ [н]. Як відомо Хангиль унікальний за своїм концептом, через написання, адже в одному складі, ми можемо налічити аж до 4 фонем, наприклад, приголосний та голосний або ж приголосний, голосний, приголосний. Голосні фонemi, це ті, які виникають внаслідок звуку з горлової порожнини, приголосні мають свій початок з ротової порожнини та голосової системи. Для того, щоб побачити різницю між виразами, давайте детальніше розглянемо декілька прикладів.

У корейській мові є десять простих голосних фонем та одинадцять складених, їх називають дифтонгами, кожна з голосних поєднуючись з приголосними утворюють слова, наприклад:

ㅏ [o]: 오가닉 [оканік] – «органічний», 오뚝 [отум] – «темрява», 오감 [окам] – «п'ять почуттів».

ㅓ [o]: 어머니 [омоні] – «мати», 어제 [оче] – «вчора», 어떤 [оттон] – «котрий».

Згідно з прийнятою системою транскрипції обидві букви записуються однаково – «о», але знаючи правило вимови, ми можемо відчутти деяку різницю між ними, ㅏ [o] більш звучне до [yo], тоді як ㅓ [o] залишиться простим звуком – «о».

У випадку приголосних фонем існує дев'ятнадцять букв, які також поєднуючись утворюють різноманітні слова, наприклад:

팔 – 발 [пхаль - баль] – «рука» – «нога», два даних слова складаються з різних фонем «ㅍ» і «ㅂ», та мають різне значення. Але давайте розглянемо ще такі схожі між собою звуки як:

ㄴ – ㄷ [н-т], ㅁ - ㅂ [б-м] – 너(더) [но (то)], 미안(비안) [міан (біан)]. Ці фонemi мають спільні ознаки, у першому випадку – це передньоязиковість, твердість, так само у другому випадку, обидві фонemi вимовляються за допомогою губ, тобто вони являються губними, та є твердими.

Через такі ознаки артикуляції у розмовній мові, інколи важко зрозуміти, яке саме використано слово. Звідси і важливо вивчення фонологічної системи.

Розглянемо наступну не менш важливу концепцію – правила читання та вимови. Фонологічні правила правильного читання – це те, що повинно бути засвоєно в першу чергу, коли ми вивчаємо мову. Фонологія робить аналіз змін звуків. Приведемо до прикладу основні приголосні.

- ✓ 자음 [чаим] (приголосні букви)
- ✓ ㄱ (기역) [кйок] (к,г);
- ✓ ㄴ (니은) [ніин] (н);
- ✓ ㄷ (디귄) [тігит] (т);
- ✓ ㄹ (리을) [ріиль] (р,ль);
- ✓ ㅁ (미음) [міим] (м);
- ✓ ㅂ (비읍) [піип] (б(п));
- ✓ ㅅ (시옷) [сіот] (с);
- ✓ ㅇ (이응) [іин'] (н');
- ✓ ㅈ (지읒) [джіит] (між дзь та джь (ч)).

Виділимо такі букви: ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅈ.

ㄱ – між двома голосними читається як «г» 여기 [йогі], але якщо у кінці, тоді як «к» 목 [мок].

ㄷ – між двома голосними читаємо «д» 모든 [модин], якщо на початку слова тоді «т» 답 [так].

ㅂ – між голосними вимовляється «б» 매번 [мебон], якщо на початку «п» 뱀 [пем].

ㅈ – після дзвінких букв «дж» 남자 [намджа], на початку слова «ч» 집 [чіб].

Як описано в роботі про фонетику (Taehong Cho, 2008) - фонологія ґрунтується на фонетиці, є гіпотеза продукування, орієнтованого на слухача: мовці докладають більше зусиль, щоб зберегти звуки з більш потужними акустичними сигналами, особливо коли звуки відбуваються в середовищі потенційних фонологічних змін, синхронних чи діахронічних, і вони це роблять. на користь слухача.

Хоча, фонетика та фонологія вважаються окремими науками, але вони тісно пов'язані між собою, тому що вони однаково вивчають звуки мов.

1.2. Асиміляція як фонологічне явище

Асиміляція як предмет фонології детально почала розглядатись ще у ХІХ столітті, лінгвіст Фердинан де Сосюр, мовознавець Леонард Блумфільд розглядали асиміляцію, як важливий аспект кожної мови, досліджуючи явище взаємодії звуків між собою.

Асиміляція (лат. *assimilatio* "уподібнення") – уподібнення приголосного звука до сусіднього приголосного. Асиміляція може бути: повною (прогресивною), коли наступний приголосний уподібнюється до попереднього та (регресивною), якщо попередній приголосний уподібнюється до наступного і (неповною), якщо уподібнюється лише місце чи спосіб артикуляції (Звонська, Корольова, & Лазер-Паньків, 2017, с. 51).

Можна сказати асиміляція – це зміна фонем при якій певна приголосна буква стає схожою на сусідні звуки. Зазвичай цей процес можна помітити при усній розмові, а частіше всього виникає коли людина швидко вимовляє слова, також впливають на асиміляцію такі фактори як: акцент, діалекти, стиль мовлення чи артикуляційні можливості співрозмовника.

У мовах, уподібнення може відбуватись в різних контекстах, та мати декілька типів, які можна класифікувати відповідно до характеру взаємодії між обраними приголосними фонемами. Згідно з дослідженнями (Гонца, Розгон, 2021), існує чотири типи класифікації асиміляції, а саме:

1) За напрямом (регресивна та прогресивна, перший тип асиміляції частіше відбувається в слов'янських мовах, тоді як прогресивність зазвичай можна помітити в тюркських мовах);

2) За наслідком (часткова - артикуляційне наближення одного звука до іншого, тобто такі звуки уподібнюються лише за якимсь одним або кількома елементами

артикуляції, повна – один звук повністю уподібнюється другому, обидва звуки стають якісно однаковими і, якщо це приголосні, то зливаються в один довгий.);

3) За контактом (дистактна - уподібнення двох звуків, між якими є інші звуки, контактна - уподібнення суміжних звуків.);

4) За характером змін артикуляції (асиміляція за м'якістю; асиміляція за місцем і способом творення приголосних (асиміляція за місцем і способом творення приголосних звуків відбувається при швидкому темпі мовлення в межах слова, такту (контактна) і рідко на межі тактів чи слів у такт); асиміляція за роботою голосових зв'язок (дзвінкістю / глухістю)) (Гонца, Розгон, 2021, с.51).

Техонг Чо додає, що у різних мовах регресивна асиміляція є більш поширеною, ніж прогресивна асиміляція. Такі спрямовані асиметрії в асиміляції місця були прийняті через відмінності в надійності сприйняття, що виникають через те, що багатші акустичні сигнали пов'язані з (довокальними) наборами, ніж з (поствокальними) кодами (Taehong Cho, 2008).

Отже, взаємодія звуків у корейській мові може поділитись на регресивну асиміляцію, коли наступна буква має вплив на попередню: 난로 (날로) [замість нанро – налло] – «пічка». Прогресивна асиміляція в свою чергу це коли перший звук має вплив на наступний, змінюючи вимову слова: 능력 (능녁) [замість нинрьок – нинньок] – «зусилля».

1. За місцем: 삿갓 [삿갓] – «бамбукова шляпа», букви ㅅ та ㅊ поєднуючись утворюють уподібнення, де ㅅ змінюється на ㅊ, а ㅊ подвоюється ㅊㅊ, тоді правильне читання цього слова [не саскат, а сатккат].

2. За способом: 밟다 [밟:따] – «наступити на ногу», «падчім» (остання приголосна буква в слові, інколи падчіми складаються з двох букв) ㅊㅊ асимілюється до ㅊ, змінюючись на ㅊㅊ, а проста буква ㅊ вимовляється подвоєно ㅊㅊ, отже вимова слова не [бальбта а бабтта].

3. За роботою голосових зв'язок: 잡히다 [자피다] – «бути спійманим», звук ㅂ стає придихальним через букву ㅎ, тим самим вимовляння слова [чабхіда - чапхіда].

Окрім асиміляції, згідно з роботою І.С. Гонци та В.В. Розгона, існує дисиміляція. Дисиміляція – фонетичне явище, при якому один з двох однакових чи подібних звуків у межах слова замінюється іншим, артикуляційно близьким (Гонца, Розгон, 2021, с.51).

Дисиміляція поділяється на:

1) Прогресивна дисиміляція – зміна наступного звука під впливом попереднього: крас-ший – (крашший) – крашчий, вуз-ш-ий – (вужший) – вужчий;

2) Регресивна дисиміляція – зміна попереднього звука під впливом наступного: хто (із кьто), рушник (ручьникь);

3) Дистантна дисиміляція – розподібнення звуків, що розділяються іншими звуками: срібло (із сьребро), контактна – розподібнення сусідніх звуків. Графічна дисиміляція – розподібнення звуків, яке передається на письмі: соняшник, торішний (Гонца, Розгон, 2021, с.51).

Не зважаючи на те, що корейська мова багата на різні діалекти, скорочення чи сленг, на жаль, порівнюючи з українською мовою, не дуже помітно явище дисиміляції.

Вивчення асиміляції в корейській мові, це не тільки цікаво, а й дуже необхідно, тому що саме за допомогою цього явища, людина, яка тільки розпочинає свій шлях у вивченні мови, у майбутньому не зіштовхнеться з проблемами розуміння фонетики. Студенти, які старанно вивчають фонетику, фонологію та їхні особливості, зможуть досягнути бездоганних результатів у вимові, та розумінні корейських співрозмовників з різних регіонів на слух. Та зможуть набагато краще поглинути у структуру та різноманітність корейської мови.

Висновки до розділу 1

У цьому розділі було розглянуто поняття фонетики та фонології. Ми визначили, хто із науковців займався вивчення фонетики, а саме Жан-П'єр Руссело, Потебня Олександр Опанасович, Лі Хо Янг, вияснили, що фонетика (грец. φωνητικός —

звуковий) - це розділ мовознавства, який вивчає звуковий склад мови - способи утворення звуків та їхні акустичні властивості. Також фонетика - це звукова будова мови як єдність її фізіологічного (робота мовних органів), акустичного та значеннєвого аспектів (Звонська, Корольова, & Лазер-Паньків, 2017, с. 522). Окрім фонетики, ми змогли зрозуміти, що таке фонологія, та дати пояснення цьому терміну. Фонологія (від грец. φωνή — звук, голос і λόγος — слово, вчення) - 1) розділ мовознавства, що вивчає звуки з погляду їх функціонування у мові - як фонем; 2) фонологічний. рівень мовної структури. Термін виник на початку 20 ст., хоча фонологічні. дослідження здійснювалися уже в останні десятиліття 19 ст. (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 765). Вивчення фонем є важливою частиною у вивченні мови, без цього ми б не змогли аж ніяк вивчати мови світу. У корейській мові наявно сорок фонем, одна з яких не складова – ◦ [н].

Щодо асиміляції, як явище, почала розглядатись науковцями ще у ХІХ столітті, асиміляція (лат. *assimilatio* "уподібнення") уподібнення приголосного звука до сусіднього приголосного. Асиміляція може бути: повною (прогресивною), коли наступний приголосний уподібнюється до попереднього та (регресивною), якщо попередній приголосний уподібнюється до наступного і (неповною), якщо уподібнюється лише місце чи спосіб артикуляції (Звонська, Корольова, & Лазер-Паньків, 2017, с. 51). Лінгвісти зауважували, що уподібнення звуків є важливим аспектом у мові. Існує 4 напрями асиміляції: 1) За напрямом 2) За наслідком 3) За контактом 4) За характером змін артикуляції. Вивчаючи старанно асиміляцію, фонетику, фонологію, у майбутньому не виникатиме проблем з розумінням структури мови, а головне з'явиться досвід швидко засвоювати мову на слух.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ АСИМІЛЯЦІЇ ПРИГОЛОСНИХ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Загальні риси корейської асиміляції

Для усіх хто вивчає або цікавиться Південною Кореєю та корейською мовою, відомо, що у ній є безліч різносторонніх правил, поєднувань слів та чимало діалектів, а саме шість: Центральний, Пхьонанський, Хамгьонський, Консанський, діалект Чолла та Чучжудо. Згідно до всього вище переліченого, корейська мова являється надзвичайно унікальною у своїй подобі, адже як ми знаємо, вона відноситься до ізольованих мов, та найближчою їй спорідненою мовою, прийнято вважати японську, тож у результаті ми маємо низку різноманітних правил. Це стосується і фонології, а власне асиміляції. Цікавий факт, що і саме слово «фонологія – 음운론» - містить в собі асиміляційну фонему, у результаті ми отримуємо не [имунрон], а [имуллон].

Корейська асиміляція – це той самий процес, коли не тільки одні звуки мають певну дію на інші, але й може зустрічатись адаптація слів, тобто, наприклад, пристосування іноземних слів до фонетичних, синтаксичних чи морфологічних особливостей корейської мови, для облегшення їх вимови у повсякденному житті. До фонетичної адаптації можна віднести адаптацію тих звуків, яких немає у корейській мові, але є їхні аналоги, наприклад:

- ✓ Computer – 컴퓨터 «Комп'ютер»;
- ✓ Espresso – 에스프레소 «Еспрессо»;
- ✓ Pizza – 피자 «Піца».

Якщо говорити про синтаксичну адаптацію, у сучасній корейській мові, частіше всього спостерігається запозичення саме з англійської мови, тож слова повинні піддаватись адаптації у синтаксично побудованих реченнях, мається на увазі, що вони

можуть вживатись у складних фразах чи відмічатись за рахунок корейських слів, до прикладу можна присети наступні слова:

- ✓ Smartphone – 스마트폰 «Смартфон»;
- ✓ Email – 이메일 «Імейл».

Та останній але не менш важливий фактор це власне морфологічна зміна та адаптування окремих слів у корейській мові. Морфема може бути змінена у своїй формі та вимові у поєднанні другими морфемами за певними морфологічними правилами, давайте розглянемо наступні приміри:

✓ З французької Automobile – 자동차 «Автомобіль», подане слово було утворено завдяки сполученню двох слів 자동[чадон] «автоматизований» та 차[чха] «автомобіль»;

✓ Photo – 사진 «фотографія», згадане англійське слово, морфологічно змінено, за допомогою слів 사 [са] «фото» 진[чін] «реальний».

Як ми вже визначили у першому розділі, головна ідея дії асиміляції – це те, що деякі звуки під впливом інших дещо видозмінюються, в такому випадку поданий звук може бути асимільований до іншого або ж слово змінює свою артикуляцію для легкого вимовлення, це також має відношення і до довгих речень, приклад поданий нижче:

다가올 날 몇 리 타는 것을 계획이에요? [тагаолаль мьонні тханин косил кехвекіёй].

«Скільки миль ви плануєте проїхати найближчими днями?».

Таким чином, ми наочно можемо спостерігати, наскільки легше швидко вимовляти цілі вирази, коли ми знаємо, як правильно це робити.

Якщо аналізувати характеристику асиміляції в корейській мові, як ми вже розглядали в попередньому розділі, у корейській мові виявлено два основних типи асимілювання слів, регресивність та прогресивність, до того ж, спостерігається, асиміляція за місцем, способом та роботою голосових зв'язок.

Також, ми вже визначили, що вивчення правильної вимови, важлива частинна у мовленні. На матеріалі дослідження корейської, ми помічаємо, що найскладнішою

частиною, яка трапляється під час аналізу мови, та якою дійсно необхідно оволодіти являється вимова. Адже саме корейська мова багата та різноманітна у своїй фонологічній системі, яку як правило важко запам'яти при початкових етапах ознайомлення. Згідно з дослідженнями корейських лінгвістів, мовознавців, професорів корейської мови, Лі Гі Муна, Кім Йонг Шін, Анг Сон Чоль, Лі Бон Гина, Те Хонг Чо, та інших, ми можемо виділити три основних типи асиміляції, які зазвичай відбуваються в даній мові, а саме: назалізація, палаталізація, латералізація).

Необхідно приділити увагу детальному дослідженню поданих вище процесів асиміляції, адже безсумнівно вони відіграють важливу частину при спілкуванні, крім того, для вивчення і опанування мови, процеси назалізації, палаталізації та латералізації являються основними, щоб зрозуміти, чому слова мають написання одного типу, а вимова зовсім відрізняється.

2.2. Назалізація (비음화)

У даному підрозділі, ми розглянемо, явище назалізації (비음화), як показує практика, саме цей феномен асиміляції ми маємо можливість зустрічати достатньо неодноразово в корейській мові.

Назалізація (франц. *nasalisation* «носовий») — поява носового тембру в деяких звуках унаслідок опускання м'якого піднебіння та одночасно виходу голосу через рот і ніс (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 390).

У дисертації Кім Йонг Шінг, виявлено цікаву річ про носові звуки, вона описує, що вони більш приглушені, ніж ротові, через ряд факторів: по-перше, м'які стінки носової порожнини, які поглинають голосову енергію набагато більше, ніж твердіші стінки ротової порожнини; по-друге, носова порожнина має більшу площу та об'єм, ніж ротова порожнина, що призводить до більших втрат на амортизацію; по-третє, всередині носової порожнини є бічні камери (пазухи), і в них втрачається подальша енергія (Kim Young Shin, 2011, с. 36).

(Усі наступні приклади будуть представлені наступним чином, де з лівої сторони транслітерація, а з правої розміщена праивльна вимова тобто транскрипція).

Давайте розглянемо такі закриті приголосні як: ㄱ, ㅋ, ㆁ, ㅌ, ㅍ, ㅊ, ㅅ, ㅆ, ㅈ, ㅊ, ㅍ, ㅎ, отже, під впливом носових звуків ㄴ, ㅁ перетворюються на носові, наприклад: ㄱ, ㅋ, ㆁ, переходить у носовий звук ㅇ :

- ✓ 국민 – [кукмін] – [кунмін] «народ»;
- ✓ 입는 – [ібнин] – [імнин] «одягнений»;
- ✓ 백만 – [бекман] – [бенгман] «мільйон»;
- ✓ 박물관 – [бакмулькван] – [бангмулкван] «музей»;
- ✓ 국물 – [кукмуль] – [кунгмуль] «бульйон» (심심한 국어문법).

ㄷ, ㅌ, ㅍ, ㅆ, ㅈ, ㅊ, ㅎ перетворюється на ㄴ, та ㅁ під впливом тихже самих фонем ㅁ чи ㄴ, подані приголосні і як було зазначено, зазвичай може вимовляється як – ㄴ, ㅁ:

- ✓ 만며느리 – [матмьонірі] – [манмьонірі] «старша невістка»;
- ✓ 밥맛 – [бабмат] – [баммат] «апетит»;
- ✓ 업무 – [обму] – [омму] «робота».

Або коли ㄷ змінюється на ㄴ, коли попереду стоїть ㅁ, ㅇ, ㅆ:

- ✓ 담력 – [тамрьок] – [тамньок] «смівлівість»;
- ✓ 중력 – [чжунрьок] – [чжунньок] «сила тяжіння»;
- ✓ 점령하다 – [чомрьонгхада] – [чомньокхада] «окупувати»;
- ✓ 중량 – [чунрян] – [чуннян] «вага»;
- ✓ 정리 – [чонрі] – [чонні] «систематизація»;
- ✓ 음료수 – [имрьосу] – [имньосу] «напій»;
- ✓ 심리 – [сімрі] – [сімні] «психологія»;
- ✓ 법률 – [бобрюль] – [бобнюль] «закон»;
- ✓ 급락 – [кибрак] – [кимнак] «різке зниження» (심심한 국어문법).

Та ㄹ після ㄱ, ㅋ, ㆁ буде вимовлятися як ㄴ, але варто зазначити, що ㄱ, ㆁ будуть асимілюватися з ㄹ лише тоді, якщо це слово китайського походження, тому що у китайській немає вимови ㄱ + «ㄹ», а у корейській ㄱ, ㅋ, ㆁ + «ㄹ», однак така асиміляція притаманна для поєднання двох слів, приклади наведено нижче.

- ✓ 몇 리– [мьот рі] – [мьон ні] «скільки миль»;
- ✓ 백로– [бекро] – [бенно] «біла цапля»;
- ✓ 협력– [хьобрьок] – [хьомньок] «співпраця» (심심한 국어문법).

У наведених вище прикладах ми маємо можливість спостерігати появу носового тебмру. Даний вид асиміляції дійсно полегшує вимову слів, особливо, якщо це швидке мовлення.

2.3. Палаталізація (구개음화)

Наступний вид асиміляції, який потребує детального розгляду це палаталізація (구개음화). Ми маємо можливість дослідити дане явище у цьому підрозділі, окрім цього ознайомитись з різноманітними прикладами, які досконально, нам дають зрозуміти усі нюанси даного феномену.

Палаталізація (від лат. palatum — піднебіння) — пом'якшення приголосних у певних фонет. позиціях унаслідок дод. підняття серед, спинки язика до піднебіння (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 452).

У корейській мові існує два види палаталізації синхронічна та діахронічна.

Отже, розглянемо перший випадок це діахронічна зміна, коли минула базова форма слова дещо видозмінюється, наприклад поширене слово 좋다 (чотха) «подобається», у минулому мало вигляд 동다 (тьотха), або слово «Будда», палататалізувалось з 부터(бутцьо) в 부쳐(бучхьо) (Steemit).

Другий випадок це синхронічна зміна, яскравим прикладом слугує палаталізація двох приголосних букв ㄷ та ㅌ.

Як було сказано у попередньому розділі, є звуки, які виходять з області рота, а є ті, які ми отримуємо за допомогою гортані. У корейській мові приголосні букви, поділені на 양순음 (звук з губ), 치조음 (альвеолярний звук, або звук гортані), 경구개음 (звук твердого піднебіння), 연구개음 (звук м'якого піднебіння) та останній це 후음 (гортанний звук), все залежить від того як саме вимовляється вибрана фонема.

Вияснивши це, ми отримуємо наступні п'ять категорій звуків:

1. 양순음 (ㅂ, ㅃ, ㅍ, ㅑ);
2. 치조음 (ㄷ, ㄸ, ㅌ, ㅍ, ㄴ, ㄹ);
3. 경구개음 (ㅈ, ㅉ, ㅊ);
4. 연구개음 (ㄱ, ㅋ, ㆁ, ㅇ);
5. 후음 (ㅎ) (Steemit).

Вивчаючи явище палаталізації в корейській мові, можемо помітити, що саме альвеолні приголосні: ㄷ, ㅌ переходять у патальні ㅈ, ㅊ.

Ще у 17-18 століттях, під час правління династії Чосон, в корейській мові траплялась палаталізація звуків ㄷ та ㅌ. Було та досі є таке явище зазвичай після голосної букви ㅣ, адже дана фонема вимовляється у піднебінному положенні, окрім ㅣ, пом'якшення також відбувається із такими напівголосними звуками: ㅈ, ㅊ, ㅊ, ㅊ, ㅈ, ㅈ.

Слово ㄱㅅ이 «разом» хотілося б вимовити як [катхі], але ознайомившись з даним явищем, ми вже маємо розуміння, що приголосна фонема ㅌ повинна палаталізуватись в ㅊ – [качхі], адже наступний звук це ㅣ. Або ж ㅈㅅ이 кінець, замість очевидної важкої вимови [ккитхі], ми отримаємо [ккичі], яке дійсно дає для нас полегшення вимови.

Так само відбувається і з словами у яких є ㄷ – ㄱㅅ이 «навмисно», замість [гуті], отримаємо [гучі] (Steemit).

Крім цього, не потрібно забувати про 후음 (гортанний звук). Слово 묻히다 бути накритим, у цьому випадку остання фонема основного слова ㅌ, а суфікс 히,

поєднуючись у нас утворюється так звана придихальна буква ㅍ, окрім цього можемо спостерігати за хорошим місцем для палаталізації. Оскільки ㅍ практично не вимовляється, а наступним голосним стоїть ㅏ, вимова замість [мутхіда] - [мучхіда] (Steemit).

Мета палаталізації полягає у легшій вимові слів, адже коли ми намагаємось швидко сказати слово: 같이, спершу це 가, потім ㅍ, а завершує ㅏ, "відстань" між місцями вимови не велика, тому для зручності та швидкості, інстинктивно відбувається заміна на більш зручну.

Розглянемо ще низку прикладів для остаточного розуміння, як відбувається дане явище асиміляції:

- ✓ 믿이 – [міті] – [мічі] «вірити»;
- ✓ 붙이다 – [бутхіда] – [бучхіда] «прикріпити»;
- ✓ 걷히다 – [котхіда] – [котчхіда] «розвюватись»;
- ✓ 별이 – [бьотхі] – [бьочхі] «сонячне світло»;
- ✓ 닫히다 – [татхіда] – [татчхіда] «закривати»;
- ✓ 낱알이 – [наннітхі] – [нанначхі] «по одному».

У слові 낱알이, окрім палаталізації, ми маємо можливість спостерігати вже вивчене та проаналізоване явище назалізації між ㄴ та ㅍ, тому вимова даного слова буде звучати як «нанначхі».

У підсумку, можна пояснити, що ㅈ, ㅊ (альвеолярних звуки) ㅈ і ㅊ, не є піднебінними, змінюються на ㅉ, ㅊ (піднебінні звуки) ㅉ, ㅊ, якщо далі стоїть піднебінний головний звук ㅏ, в такому разі альвеолярні стають палаталізованими піднебінними.

Для носіїв мови не важко розрізнити слова в яких відбувається палаталізація, чого не скажеш про людей, які тільки вивчають корейську. Часто студенти можуть відчувати хвилювання через те, яку саме букву використати при написанні. Згідно з

поясненням, яке було наведено вище, якщо наступна $\lrcorner$, в такому разі попередня була $\sqsubset$ або $\sqsupset$.

2.4. Латералізація (유음화)

Даний підрозділ присвячений аналізу надзвичайно цікавому, явищу зміни звуків – латералізації (유음화).

Оскільки латералізація це не тільки когнітивний механізм пов'язаний з нашими півкулями мозку (саме з лівою півкулею, яка частіше всього відповідає за розпізнавання символів, знаків, запам'ятовування мовних правил, та асоціації слів тощо, все це еволюціонувало і зосереджено у лівій півкулі, та дає, нам людям, змогу виразити все вище перелічене у повноцінні вислови та комунікувати з іншими), а й також процес асиміляції в корейській мові, який, напевне не так часто, а можливо, взагалі не зустрічається в інших мовах. До цього ж ми вже обізнані в тому, що корейська мова складається з сорока фонем, та маємо уявлення, про максимум 4 фонем в одному складі. В такому випадку для того, щоб мовлення звучало та вимовлялось легше існують різноманітні процеси в даній мові. І останнім мовним феноменом, який нам слід проаналізувати, виступає латералізація.

Саме в корейській мові, в якості латералізації виступає заміна букви $\lrcorner$ на $\rceil$, або ж навпаки коли $\rceil$ прямує після $\lrcorner$, фонема $\lrcorner$ змінюється на $\rceil$. Тобто склад буде читатись як «ль». Це стосується також і подвійних падчімів, в яких знаходиться $\rceil$: $\rceil$, $\rceil$, $\rceil$ (한국민족문화대백과사전).

Проте склад $\rceil$ не зазнає модифікації до звуку «ль», до прикладу слово 읽다 «читати», коли додається $\rceil$ – згадане слово звучатиме наступним чином 읽는 [інин]. Звісно, нам належить пам'ятати про діалекти, оскільки у них показаний падчім піддається зміні до «ль», отже є можливість звучання: 읽는 [іллин] (한국민족문화대백과사전).

Для кращого розуміння цього феномена в корейській мові, давайте розглянемо на прикладах:

- ✓ 신라 – [сінра] – [сілла] «Сілла – об’єднане королівство на корейському півострові»;
  - ✓ 설날 – [сольналь] – [соллаль] «Соллаль – корейський новий рік»;
  - ✓ 음운론 – [имунрон] – [имуллон] «фонологія»;
  - ✓ 반란 – [банран] – [балльан] «повстання»;
  - ✓ 근로자 – [кинроча] – [киллоча] «робітник»;
  - ✓ 칠년 – [чхільньон] – [чхільльон] «сьомий рік»;
  - ✓ 짧나 – [ччальбна] – [ччалла] «коротко»;
  - ✓ 밟는 – [балбнин] – [баллин] «наступати на ногу»
- (한국민족문화대백과사전).

До того ж, помітити латералізацію можна і в складених словах, розглянемо приклади:

- ✓ 다가올 날 – [тагаольналь] – [тагаоллаль] «день, який наступить»;
  - ✓ 물 난리 – [мульнанрі] – [муллаллі] «повінь»;
  - ✓ 바람잡을 날 – [барамчжаилналь] – [барамчжачиллаль] «вітряний день»
- (한국민족문화대백과사전).

Висновки до розділу 2

У другому розділі, першо черговим етапом, який ми мали змогу розглянути, та проаналізувати це загальні риси корейської асиміляції. Ми встановили, що у даній мові, асимілюються не тільки корейські слова, але й слова іншомовного походження. У додаток, до цього ми виявили, що слова не тільки адаптуються за фонологічним та синтаксичними процесами, а встановили зміну слів за допомогою морфологічних процесів корейської мови, у результаті, розглянули низку представлених прикладів.

До всього вище переліченого, у нас була змога виявити, що асиміляція, це надзвичайно цікавий процес в корейській мові, та на уподібнення слів впливає невичерпна кількість факторів, процесів, діатектів тощо.

Завдяки спостереженням різних корейських лінгвістів Лі Гі Мун, Кім Йонг Шін, Анг Сон Чоль, Лі Бон Гин, Те Хонг Чо, та інших як результат ми отримали три загальних процеси асимілювання в корейській мові: назалізація, палаталізація та латералізація.

За допомогою фонологічного аналізу, побачили як уподібнюються фонемі, згідно до того яка саме протилежна буква діє на попередню.

Завдяки вище представленим та проаналізованим підрозділам у другому розділі, ми вияснили основні типи асиміляції, які найчастіше всього відбуваються в корейській мові.

До всього вище дослідженому, ми можемо зрозуміти і бути впевненими, що саме ці види можна назвати надійними, адже нерідко саме вони зустрічаються в природній мові.

ВИСНОВКИ

У першому розділі, ми розглянули поняття фонології та фонетики у мовознавстві. Визначили, що кожна мова у нашому світі має свої унікальні принципи вимови, та звучання.

Щодо фонетики, ми дали визначення даному явищу та дізнались, те що засновником фонетики прийнято вважати саме Жан-П'єра Руссело.

Маємо розуміння, що фонетика це один із розділів мовознавства, який несе у собі вивчення звукового складу мови, та його властивості (Звонська, Корольова, & Лазер-Паньків, 2017, с. 522).

Як ми дізнались у першому розділі, корейська мова зазнавала низку змін протягом її створення та існування, та однією з таких видозміностей вважають період японської окупації коли фонетика згаданої мови була підналаштована під японську.

У спілкуванні, ми звикли вимовляти незлічувану кількість звуку, тож вивчення фонології вважається значно важливим концептом.

Дослідили, що фонологія є додатковим аспектом у мовознавстві, що вивчає звуки з сторони їхнього функціонування у мови. Термін виник на початку 20 ст., хоча фонологічні дослідження здійснювалися уже в останні десятиліття 19 ст. (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 765).

Зробили дослідження, що ми вимовляємо значну кількість звуків, як ми дізнались раніше їх прийнято називати фонемами. Уявлення про фонему має свій початок у дев'ятнадцятому столітті, саме у 1873 році у Франції А. Дюфріш-Деженетт вперше ввів поточну назву.

Дане поняття було доведено І. О. Бодуен де Куртене, виходячи з поданої інформації, мовознавець був першим, хто помітив що будь-який конкретний звук є нетривалим, миттєвим, але люди якимось чином зберігають його в пам'яті. Образ звука в пам'яті людини він назвав фонемою (Кочерган, 2005).

Узагалнюючи, фонема це найменша одиниця системи звуків мови, яка слугує як модель для розпізнавання слів.

Звісно, корейська мова містить в собі фонем, до того ж можемо визначити унікальність алфавіту, адже загальна кількість налічуваних фонем становить – сорок фонем та одна нескладова $\circ$ [н]. Крім перчисленого, ми визначили, що чотири фонем ми можемо нарахувати в одному складі, що робить згадану мову незрівнянно цікавою у вивченні.

Як було виявлено, алфавіт складається з сорока букв, до них відносяться чотирнадцять простих голосних та п'ять посиленних, десять простих голосних і одинацять дифтонгів (складених). Коли вони поєднуються утворюють слова:

ㄱ [о]: 오가닉 [оканік] – «органічний», 오뚝 [отум] – «темрява», 오감[окам] – «п'ять почуттів».

ㅏ [о]: 어머니 [омоні] – «мати», 어제 [оче] – «вчора», 어떤 [оттон] – «котрий».

팔 – 발 [пхаль - баль] – рука – нога, два даних слова складаються з різних фонем «ㅍ» і «ㅂ», та мають різне значення.

З огляду на подану інформацію, у живій розмові часом розуміння, де яка використана фонема може бути не зрозумілим, тому важливо вивчати й концепцію правильного читання. У першому розділі ми привели до прикладу наступні приголосні:

- ✓ 자음 [чаим] (приголосні букви);
- ✓ ㄱ (기역) [кійок] (к,г);
- ✓ ㄴ (니은) [ніин] (н);
- ✓ ㄷ (디귄) [тігит] (т);
- ✓ ㄹ (리을) [ріиль] (р,ль);
- ✓ ㅁ (미음) [міим] (м);
- ✓ ㅂ (비읍) [піип] (б(п));
- ✓ ㅅ (시옷) [сіот] (с);
- ✓ ㅇ (이응) [іин'] (н');

✓ ㅈ (지읒) [джіит] (між дзь та джь (ч)).

Та з них виділили: ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅈ.

І як результат отримали:

ㄱ – між двома голосними читається як «г» 여기 [йогі], але якщо у кінці, тоді як «к» 목 [мок].

ㄷ – між двома голосними читаємо «д» 모든 [модин], якщо на початку слова тоді «т» 답 [так].

ㅂ – між голосними вимовляється «б» 매번 [мебон], якщо на початку «п» 뱀 [пем].

ㅈ – після дзвінких букв «дж» 남자 [намджа], на початку слова «ч» 집 [чіб].

Як узагалнення, було виявлено, фонетику та фонологію окремими науками, хоча вони близько між собою переплітаються, адже однаково мають в собі ознаку вивчення звуків мови.

Результатом, було визначення асиміляції, як фонологічного явища. Окрім, цього ми зрозуміли, що дане явище, це уподібнення певних приголосних фонем до інших. Асиміляція починає свій шлях вивчення з 19 століття, коли лінгвіст Фердинанд Сосюр та мовознавець Леонард Блумфільд почали розгляд асиміляції, як основну деталь всіх мов.

За допомогою спостережень Те Хонг Чо, ми знаємо, що різних мовах регресивна асиміляція є більш поширеною, ніж прогресивна асиміляція. Такі спрямовані асиметрії в асиміляції місця були прийняті через відмінності в надійності сприйняття, що виникають через те, що багатші акустичні сигнали пов'язані з (довокальними) наборами, ніж з (поствокальними) кодами (Taehong Cho, 2008).

У корейській мові, асиміляція поділяється на регресивну (наступний звук має вплив на попередній: 난로 (날로) – «пічка»), та прогресивну (перша фонема має свій вплив на наступну: 능력 (능녁) – «зусилля»).

Окрім цього, у розділі 1, було визначено, що асиміляція буває за місцем, способом та роботою голосових зв'язок.

У другому розділі ми вияснили загальні риси корейської асиміляції, виявивши, що не тільки існує явище дії одного звуку на інший, а й також процес адаптації: фонетичний, синтаксичний та морфологічний, приклади наведені нижче:

Фонетичний:

- ✓ Espresso – 에스프레소 «Еспрессо»
- ✓ Pizza – 피자 «Піца».

Синтаксичний:

- ✓ Smartphone – 스마트폰 «Смартфон»
- ✓ Email – 이메일 «Імейл».

Морфологічний:

- ✓ Photo – 사진 «фотографія», згадане англійське слово, морфологічно змінено, за допомогою слів 사 [са] «фото» 진 [чін] «реальний».

На матеріалі досліджень мовознавців Лі Гі Мун, Кім Йонг Шін, Анг Сон Чоль, Лі Бон Гин, Те Хонг Чо, та інших, ми виділили три основні типи асиміляції, які зустрічаються найчастіше в корейській мові: назалізація, палаталізація, латералізація.

Згідно з поставленими завданнями, у другому розділі ми провели аналіз усіх трьох явищ починаючи з назалізації.

Вияснили, що назалізація це поява носового тембру, у деяких звуках, унаслідок опускання м'якого піднебіння та одночасно виходу голосу через рот і ніс (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 390).

Під впливом носових ㄴ, ㅁ, приголосні ㄱ, ㅋ, ㆁ, ㄷ, ㅌ, ㄹ, ㄷ, ㅌ, ㄹ, ㅈ, ㅊ, ㅉ, ㅊ, ㅉ, ㅊ, ㅉ, ㅊ, ㅉ змінюються на ㅇ :

- ✓ 백만 – [бекман] – [бенгман] «мільйон».

Або ㄷ змінюється на ㄴ, коли попереду стоїть ㅁ, ㅇ

- ✓ 담력 – [тамрьок] – [тамньок] «сміливість».

Провели аналіз, що палаталізація, це пом'якшення приголосних у певних фонет. позиціях унаслідок дод. підняття серед, спинки язика до піднебіння (Плющ, Бевзенко, Грипас, 2001, с. 452).

Вияснили, що у крейські мові існують 2 види палаталізації синхронічна та діахронічна. Загалом, зрозуміли, як відбувається дане явище саме у корейських словах на прикладах представлених знизу.

Діахронічна – минула базова форма слова дещо видозмінюється, наприклад поширене слово 좋다 (чотха) «подобається», у минулому мало вигляд 퉁다 (тьотха) (Steemit).

Синхронічна коли палаталізація двох приголосних букв ㅈ та ㅉ, після голосної букви ㅣ відбувається пом'якшення: 같이 [катхі] – [катчхі].

Та розглянули ще декілька прикладів слів де відбувається палаталізація:

- ✓ 걷히다 – [котхіда] – [котчхіда] «розвюватись»;
- ✓ 별이 – [бьотхі] – [бьочхі] «сонячне світло»;
- ✓ 닫히다 – [татхіда] – [татчхіда] «закривати».

Та останнім явищем була розглянута латералізація. Зміна букви ㄴ на ㄹ, або ж навпаки коли ㄹ прямує після ㄴ, фонема ㄴ змінюється на ㄹ. Тобто склад буде читатись як «ль»:

- ✓ 반란 – [банран] – [балльан] «повстання»;
- ✓ 짧나 – [ччальбна] – [ччалла] «коротко»;
- ✓ 설날 – [сольналь] – [соллаль] «Соллаль – корейський новий рік»;
- ✓ 반란 – [банран] – [балльан] «повстання»;
- ✓ 근로자 – [кинроча] – [киллоча] «робітник» (한국민족문화대백과사전).

До того ж, помітити латералізацію можна і в складених словах, розглянемо приклади:

- ✓ 다가올 날 – [тагаольналь] – [тагаоллаль] «день, який наступить»;
- ✓ 물 난리 – [мульнанрі] – [муллаллі] «повінь» (한국민족문화대백과사전).

Підбиваючи підсумки, вивчення явища асиміляція корейських слів є надзвичайно цікавим та не простим явищем. Актуальність даної теми вивчення, буде зберігатись тривалий час, адже не тільки для лінгвістів вивчення та розуміння асимілювання являється важливим аспектом усвідомлення як працюють у корейській

мові фонетичні та фонологічні процеси, а й для іноземців, отримані знання будуть сприяти легшому та покращеному засвоєнню мови. Згідно з спостереженнями, на асиміляцію мають вплив різні комплекси факторів, фонетичних, фонологічних та морфологічних, бо саме вони спричиняють зміну при мовленні. Як висновок, асиміляція являється також допоміжним явищем в адаптації вимови, для носіїв іншої мови, чия мова має несхожі фонетичні та фонологічні особливості.

초록

이 과정은 국어에서 자음의 동화에 대한 연구에 할애되었다.

이 연구는 이기문, 김용신, 김수정, 조태홍 등 한국 과학자들과 언어학자들의 도움을 받아 수행되었다.

동화는 세계의 모든 언어를 배우는 데 필수적인 부분이다.

이 작업의 관련성은 모국어의 음성적 특징에 적응한 외국인을 대상으로 발음 시 음소의 동화를 연구하고 한국어에서 맞춤법이 어떻게 기능하는지에 대한 포괄적인 이해에 있다.

연구의 목적은 한국어에서 자음 동화 기능의 특징을 파악하고 분석하는 것이며, 동화의 가장 전형적인 변형, 즉 비음화, 측음화, 구개화의 세 가지 주요 동화 유형을 고찰하는 것이다.

이러한 목적을 달성하기 위해서는 다음과 같은 과제를 고려하고 해결해야 한다:

- 1) 언어학에서 음성학과 음운론의 개념을 생각해 보자;
- 2) 음운 현상으로서의 동화를 조사한다;
- 3) 국어 동화의 일반적 특징을 파악한다;
- 4) 한국어 자음 동화의 주요 유형을 분석한다;

연구 대상은 국어의 음운론이다.

연구의 대상은 한국어에서 자음의 비음화, 측음화, 구개음화에 기초한 음운 분석이다.

연구방법. 설정된 목표를 달성하고 과제를 해결하기 위해 잘 알려진 이론적 방법, 즉 기술적 방법을 제공하였으며, 국어 자음 동화의 주요 유형 기술, 음운 분석, 측면화, 구개화, 비음화를 고려할 때 적용하였다.

국어 연구의 큰 인기에 따라 본 강좌 작품의 과학적 참신성은 알파벳 다음으로 한국어에 대한 최초의 친숙화에서 중요한 측면 중 하나인 소리의 올바른 발음인 동화에 대한 상세한 고찰로 구성되어 있다.

첫 번째 장에서는 음운론과 음성학의 개념에 대해 고찰하였다. 장 피에르 루소가 과학으로서의 음성학에 관심이 있었음을 알게 되었고, 이 과학의 창시자로 꼽히기도 한다. 아울러, 음운론의 한 주제로서의 동화가 19세기부터 구체적으로 연구되기 시작했음을 알게 되었다. 동화는 문자의 동화로 이해된다.

두 번째 장에서는 한국어 동화의 일반적 특징을 파악하고 가장 기본적인 동화 유형인 비음화, 구개화, 측방화를 분석하였다. 언어 현상의 자료에 대한 음운 분석을 실시하였다.

비강화는 입과 코를 통해 입천장이 낮아지고 목소리가 나오는 결과로 비강의 음색이 나타나는 것으로 이해된다.

키워드: 음운론, 동화, 어음론.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Гонца, І.С., Розгон В. В. (2021). *Сучасна українська літературна мова*. Відновлено з <https://dspace.udpu.edu.ua>
- Звонська, Л. Л., Корольова, Н. В., Лазер-Паньків, О. В., & Звонська, Л. Л. (Ред.) (2017). *Енциклопедичний словник класичних мов.*, Київ: ВПЦ «Київський університет».
- Кочерган М.П. (2005). *Вступ до мовознавства*. – Київ: Видавничий центр «Академія».
- Кравченко Т.П., (2021). *Асиміляція економічних термінів запозичень Українською мовою* с. 204-206. Відновлено з [zbirnyk tez 20-21 11 19-52.pdf](https://zbirnyk.tez.20-21.11.19-52.pdf).
- Мойсієнко, А. К., Бас-Кононенко О. В., & Бондаренко, О. В. (2010). *Сучасна українська літературна мова: Лексикологія*. Київ: Знання.
- Плющ, М. Я., Бевзенко, С. П., Грипас, Н. Я. & Плющ, М. Я. (Ред.). (2001). *Сучасна українська літературна мова: Підручник (3)*. Київ: Вища школа.
- Русанівський, В.М. (Ред.). (2004). *Українська мова: енциклопедія (2)*. Київ: Українська енциклопедія ім. Бажана, М.П.
- Ahn, Sang-Cheol (1998). *An introduction to Korean phonology*. Seoul: Hanshin
- Kim, Y. S. (2011). *An acoustic, aerodynamic and perceptual investigation of wordinitial denasalization in Korean* [Thesis, University College London (University of London)] Retrieved from <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0043037>
- Park, Sun-Woo. (2008). *An Acoustic Study of Korean Place Assimilation*. Linguistic Research 25(2), 45-65.
- Taehong Cho. (2008). *Journal of Phonetics* 36(2), 239-249.
- Yu-Chun Wang., Tzong-Han Tsai R. (2009). *Rule-based Korean Grapheme to Phoneme Conversation Using Sound Patterns*. Retrieved from <https://aclanthology.org/>
- 김완진 (1972). *형태론적현안의 음운론(音韻論)적극복을 위하여*, 『동아문화』 11, 서울대학교.

문학석사 학위논문 *한자어의 음운 현상에 대한 연구* (2019). 서울대학교 대학원 국어국문학과 국어학전공.

배주채 (2013). *한국어의 발음*. 개정판, 삼경문화사.

이기문 (1972). *국어음운사연구*. 서울대학교한국문화연구소.

이병근 (1981). *유음탈락의 음운론과 형태론*. (한글 173·174).

최명옥 (1997). *한글학*. 한국방송대학교 출판부.

이익섭 (2005). *한국어 문법*. 서울대학교 출판문화원.

이호영 (1996). *국어음성학*. 태학사.

[*'한글'의 국어 탐구*] '*구개음화*' - 너의 정체는. - Steemit. Steemit. Відновлено з <https://steemit.com/kr/@hangeul/2zkjnj>

Що таке ФОНЕМА - УСЕ (Універсальний словник-енциклопедія) - Словники - Словопедія. Словники - Словопедія. Відновлено з <http://slovopedia.org.ua>

구개음화. 나무위키. Відновлено з [https://namu.wiki/w/ 구개음화](https://namu.wiki/w/구개음화)

문화어의 음운 현상. 국립국어원. Відновлено з <https://www.korean.go.kr>

비음화. 네이버 블로그 | 삼삼한 국어문법. Відновлено з <https://m.blog.naver.com>

송철의 *국어국문학과 자음체계와자음동화*. 서울대학교. Відновлено з <https://www.korean.go.kr>

유음화(流音化). 한국민족문화대백과사전. Відновлено з <https://encykorea.aks.ac.kr>

자음동화. Відновлено з [https://namu.wiki/w/ 자음동화#s-3.1](https://namu.wiki/w/자음동화#s-3.1)